

# ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ 12ον (4ον)  
ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ  
ΓΕΩΡΓ. Α. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 535 (178)  
ΤΟ ΦΥΛ. ΛΕΠ. 50. ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11



ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ

# ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11  
(Παρά την Ζωοδόχον Πηγήν)

## ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ:

|                                 |          |
|---------------------------------|----------|
| Εσωτερικὸν ἔτησίον...           | Δραχ. 30 |
| ἑξάμητος...                     | 17       |
| Διγύπτου, Κύπρου καὶ Ἀγγλίας... | 30       |
| Εὐρώπης...                      | 20       |
| Ἀμερικῆς ἔτησίον...             | 4        |

Εἰς τοὺς συνδρομητάς τοῦ Μαύρου τοῦ φέλλον  
στέλλεται ἑνὸς κλισιοῦ φακέλλου χωρὶς σφραγίδος  
ἀδείας τῆς συνδρομῆς νὰ τοὺς ἐπιβαρύνῃ.

Ἐπιταγαὶ καὶ ἐπιστολαὶ ἀπ' ἐδῶς πρὸς τὸν  
Διευθυντὴν κ. Γεώργ. Α. Μανιάτην

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ ὡς ἐπιστοφέντες

Ἀρχισυντάκτης: ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΘ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ

## ΚΑΥΓΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΩΜΑ

Ὁ ὑπάλληλος τῆς εταιρείας μετ' ἡ σφρι-  
κτρα σημαίνει ἀναχώρησι. Μερικοὶ καθυστα-  
ρησάντες τρέχουν νὰ προλάβουν τὸ τρέμ. Με-  
ταξὺ οὐτῶν εἶνε κ' ὁ Νίκος Αὐλάκης. Τρέ-  
χει, κρεμιέται στὸ τρέμ καὶ σὲ λίγα λεπτά



βραχίονα καθισμένον ἀ-  
πέσαντι σὲ μιὰ δεσποινίδα.  
Τὸ κορίτσι ἀμέσως κατέ-  
βασε ὅσο μποροῦσε πρὸς τὸ  
κάτω. Ἡ κοινὴ φουστάνια  
τῆς. Αὐτὸ εἶνε περιέργον.  
Ἡ γυναίκα πού κἀνουν  
πῶς ντρέπονται εἶνε ἐκφυ-  
λες. Τάχα τώρα θέλησε μ'  
ἕνα τῆς κίνημα νὰ μακρύν-  
ῃ τὸ φόρεμά της; Ἀφοῦ  
αὐτὴ ἦ ἰδὸν ἐπέμενε νὰ λέ-  
γῃ στὴ μοδίστρα τῆς νὰ  
τὸ κἀνῃ κοντό. Αὐτὰ τὰ

πράγματα εἶνε πρὶν καμμία φορὰ συχαινόμε-  
στε τῇ γυναίκα σαρντοφία. Ἀς εἶνε, ὁ Νί-  
κος σὺν ἀνδρὶ πού εἶνε κῦρταξ τῇ δεσπο-  
νίδα ἢ φ' αὐτοχρόνως αὐτὸς γύρισε ἄλλου τὰ  
μάτια τῆς. Τὸ κορίτσι σ' ἐν γυναικα πού εἶνε,  
κῦρταξ κ' αὐτὸ τ' ἴδον Νίκου, κ' οὕτως ἔκανε  
πῶς κῦρταξ ἄλλου.

Ἀναθεματισμένε ἐγωίσμῃ. Κάνεις τὸν ἀνὴρ  
ἐνῷ εἶσαι ὁ μόνος ἐνοχος.

Ὁ Νίκος γὰρ νὰ φαίνεται ὅτι ἀπασχολεῖται  
ἐργαλὴ ἕνα τοιγάρ κ' ἄρχισε νὰ καπνίζῃ.  
Αὐτὸ ὅμως πού ἦταν ἐπόμενον νὰ γίνῃ γίνη-  
κε. Ἡ ἰδία τοῦ κορίτρου ἐμφωλευθὴ μετ' τὸ  
ταξέριλ τοῦ μπαμπά, καὶ καθὼς ἐννοεῖται,  
ἐπείσε νὰ ἐπέμβῃ γὰρ νὰ σώσῃ τῇ... τιμὴ  
τοῦ κοριττοῦ.

—Κύριε, σὺς ἀπαγορεύω νὰ κυττάς τὴ κό-  
ρη μ' ἐν.

—Μὰ... κύριε μὴ φαίνεται, ὅτι κυττάω,  
ἐμπρὸς μου. Δὲν εἶνε ἔτσι; καὶ κατὰ συνέ-  
πειαν, κῦρταξ ὑποχρεωμένους νὰ τὴ κυττάω  
χωρὶς νὰ θέλω.

—Αὐτὰ πού λές, νεαρό μου, εἶνε ἐτοιμὸ οἷος  
δικές σου πού δὲν ἔχουν βίαι.

—Δὲν συνεννέω, πρῆστα μὲν κύριε.

—Νοεῖται, σὺς παροικίω τὸ σεβαστὸν σου  
κύριε.

Ὁ μπαμπὰς αἰσθάνθηκε τὸ φιλοτιμὸν τοῦ  
νὰ ἐξανσταται.

—Εἶνε ἕνας πομπήνης, μὰ τοῦ πρέπει  
ἕνα μοῦθημα, σκέφθηκε.

—Σηκώθηκε, κύριε, καὶ βγήκε ἐξω.

—Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον.

—...Καὶ θὰ γίνῃ δυνατόν.

—Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ!

Στα λόγια αὐτὰ τοῦ Νίκου, ὁ μπαμπὰς ἐσή-  
κωσε ῥάβδον.

Ἀρπάζας μερικοὶ ἐπενέβησαν.

—Ἐξὼ! ἔξω!

Τὸ τρέμ σταμάτησε καὶ ὁ Νίκος μετ' τὸ  
μπιμπὰ καὶ τὴ κόρη τοῦ βρεθήκανε στὸ δρόμο.

—Θαὶ σὺς στείλω μέσα.

—Ἀκούστε νὰ σὺς μιλήσω.

—Ὅχι! πρέπει ν' ἀποζημιωθῶ γιὰ τὴ ψυ-  
χικὴ ὀδύνη, πού μου προξενήσατε.

Ἀδελφὴ τῇ στιγμῇ τὰ νεῦρα κατευνάσθησαν.

Ὁ μπαμπὰς πιάνοντας τὸ χεῖρ τοῦ Νίκου,  
τοῦ λέγει:

—Παῖδι μου. Μήπως κ' εἶχες κανένα ἱερὸ  
σκοπὸ γιὰ τὴ κόρη μου.

—Μὰ, κύριε...

—Ἄ! πάψε κατεργάρε. Τώρα κατάλαβα.

Σ' ἄρσσει. Πάψε σπῖτι.

—Ἀδύνατον κύριε! ἡ κόρη σας εἶνε ἐρω-  
μένη ὅλης τῆς παρέας μου. Τώρα ὁμως τε-

## ΣΤΑΣΟΥ ΣΚΕΨΗ...

...Στάσου φευγαλέα σκέψη, πού τολμηρὰ  
περιῆς τὰ φρεσινὰ τῆς θάλασσας ἰσθὰ γιὰ νὰ  
πῇ: ἐκεῖ πού ἔσας νυστακτικὸς πόθος, μιὰ ὀσμὴ  
τῆς καρδιάς μου σὲ στέλνει.

Δὲν θέλω στὸ ἀπόιο ἀντίκρουσμά σου μετ' ἡ  
νῆν γὰρ ταράξῃς τὸν ὕπνον τῆς ἀ' κοιμᾶται...

Θέλω γὰρ διαβῆς ἀπὸ τὰ μὲν ἀπ' τὰ γλυκὰ τῆς  
δ' εἰρα' γὰρ τὰ χαδέην, γὰρ τὰ ναυοῦργος μετ' ἡ;  
ἀγάπης τὸ γλυκὸ καὶ μελαγχολικὸ ναυοῦργος καὶ  
γὰρ τὰ γαντῆς μετ' ἡς ἐλπίδος τὰ μῦθα.

Θέλω σὺ ἐπιπλοῖς τῇ: γὰρ ἐλπίς: μετ' ἡ δική  
τῆς σκέψης κ' εἶσαι κ' ἡ δὲ σφίχτα ἀγ-αλῖα-  
ομένης καὶ χαρούμενης, γὰρ περὶ τῆς γῆς ἀπὸ θρό-  
νου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἑσπέρου, γὰρ γὰρ τοῦ φάλλε  
τὸν ἀτέλειωτο ὕμνον τῆς ἀγάπης.

Κι' ἐκεῖ μπροστά σου, γονατιστὸς καὶ σφιχτο-  
αγκαλιασμένος, σὺν διδυμῶν ἀδελφῶν, σκλάβους τοῦ,  
ξερ-χῆστα...

Νίκος Ζουρδῆς

## ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ὁ κοντυλοφόρος μου — χρόνια γράφω μετ'  
δαύτου — θύμω πῶς ἔχει παρὶ καὶ ἀπὸ τοῦ  
εἰνέ μου κ' ὁ μόνος αὐτοῦ, πολλὰς φορὰς  
μοῦ φαίνεται πῶς ἔχει ψυχὴ καὶ ζωὴ καὶ πῶς,  
ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει χωρὶς νὰ σπρώχνεται,  
νὰ ποῦμε, ἀπὸ τὰ χέρια μου, ἄλλα πῶς δου-  
λεύει μονάχος, σέροντας τὴ μύτη τοῦ ἀπάνου  
στο χαρτί, σὺν νάχῃ συνειδήσει στὴ δουλειά  
τοῦ καὶ δουλεύει, δουλεύει ἀκούραστα, ἰγὸγ-  
γυχτα, χωρὶς καμμίαν ἀμοιβή, καμμία ἀξίωση,  
στὴ θέσι τοῦ πάντα ἐτοιμὸς ποῖος ἔσται ἂν  
καμμία μέρα, γιὰ τοὺς κόπους τοῦ ἐν-ούτος,  
δὲ βρεθῇ μέσα σὲ καμμίαν σ-μπα γιὰ νὰ προσ-  
φέρῃ καὶ πεθαίνοντας μιὰ ἐκδύλεψι στὸν κύ-  
ριό του.

Γιατί δὲ μ' ἀφίνας, ὁ ἀνίκητο πάθος, νὰ  
ζήσω λίγο ἥτιχα τὴ ζωὴ μου; νικημένος ἀπὸ  
σένα, σκλάβος σέρονται πῶς σου ὅ,τι βλέ-  
πω, κ' ὅ,τι ἀκούω, κ' ὅ,τι αἰσῶ, δα-  
σχημα καὶ μικρὰ τὰ βρόχοι, καὶ μόνος σένα  
θαρρῶ τρανὸ κ' ὠραῖο ἐσὺ μου τρεῖς; σιγά-  
σιγὰ τὴ ζωὴ μου, μὰ καὶ σὺ πάλι με κρατᾷς  
σ' αὐτῆς κ' ὅλο θεωρεῖς, καὶ πόσος γί-  
νουμε ἐγὼ μικρὸς μπροστά σου μὴ πῆρες,  
τὸ νοῦ, τὴν καρδιά, τὴν ψυχὴ, καθὼς δύναμι  
μου μετ' ἡ σὲ πολέμησῃ, ὁ νίκητο πάθος!...

Ἔτσι ἡ νοηλογοῦς ἕνας κύριος γυρίζοντας  
ἀργὰ τὸ βράδυ στὸ σπίτι του

Ἔνα παλινόχαρτο συνεπαρμένο ἀπ' τὸν ἀέ-  
ρα βρεθῆκε κατὰ ἀπ' τ' ἀνθ' αἶμα δειλινά  
μου γύρισε νὰ πάρῃ ἀπ' τὴν ὠροφίαν τοὺς  
καὶ τὴ μυρουδιά τοὺς πατίζοντας τὰ δειλ-  
ινὰ ἐσάπισε τὸ παλινόχαρτο.

Νεῖλο. Δέρτης

## ΜΙΣΟΣ

Μὲ λόγια μ' ἀποκρίσεις, Ὁ ἀποπλανητὴρα,  
π' ἀνδοποῦνται, τόνισαν σὲν ἀπὸ τὴν ἑλπίδα σου.  
Μὲ τὰ φιλία σου μ' ἔσους, πενιχρότητα γητεῖρα,  
σὺν ἔγγρα δ' ἀπὸ βράδυ καὶ γὰρ σὲν ἀγανακτῶν...

Καὶ μέθυσσα, σιὸς κόρπον σου, πρὶν τόσο τοῦ;  
[διψῶσα]

Κι' ἀπ' τῶν χειλῶν σου μέθυσσα τὸ ροδίνο μα-  
[γνᾶδι]

Καὶ γὰρ γιὰ αὐτὰ σου πρόσφερα ἐν σένα π' ἀγα-  
[πῶσα]

γιὰ δῶρο τὴν καρδοῦλά μου!.. τὸ μόνον ἀπομεί-  
[νᾶδι]

Καὶ σὺ!.. τὸ μόνον χάρισμα τὴ μόνῃ τῇ χαρὰ μου,  
λίγο καὶ τὴν κράτησες καὶ πᾶ ἀποξενωμένη,  
παράμερα τὴν πέταξες, τὴν ἀθ-ρημνὴν καρδιά μου.  
...δαὶ τώρα πᾶ στὸ στήθος μου τὸ ἄδικο μ' ἀ-  
[πομείνει]

γιὰ πάντα νά!.. ἐφώλησες γιὰ σένα ἔχ-  
[κ' ἴσως]

ἡ ὑστερὴν ἐλπίδα μου, παρηγοριὰ τὸ μῦθος!...

Ἀθῆνα Φώτης Σκούρας

## ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΟΠΟΡΤΑΣ

Εἶνε τὰ νῆλιν μου περίσσα  
Γι' αὐτὸ δὲ μ' ἔβαλε καλὸς  
Μαζὶ μὲ τ' ἄλλα τὰ κορίτσια  
Εἰς τὰ δελτία καλλιότης.

Κυρὰ Δημήτριάνα

λευταία μου εἶπε νὰ τῆς τὰ φιάξω μ'  
ἕνα γυῖο ἄνδρος ἔμπορα, κ' ἐπειδὴ δὲν τὸ κα-  
τόρθωσα μοῦ κρατᾷ πόσα.

Ὁ μπαμπὰς, μετεβλήθη εἰς στήλην ἄλατος.  
Ἰερὸ πούλος — Βιννὰρ



## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κ. Ἡλιόπου'ον. Καλὰ καὶ τὰ δύο ἀνέκδο-  
τὰ σας, δὲν θὰ τὰ δημοσιεύω ὡς ὁμῶς διότι εἶ-  
ναι γραμμένα εἰς ἀπαισιῶν καθαρῶν. Νὰ τὰ διορθώ-  
ω; Ἀποκρίται μὴ; ὅπως δουλεύει καὶ δὲν πιστεύω νὰ νομίζετε ὅτι ἔχω  
καρὸ γιὰ χάσιμο. — Β. Φαίεσκον. Εἶναι πε-  
ρὶ τὸ νὰ σὺς ἐπαναλάβω ἐκεῖνα πού σὺς εἶπα  
διὰ χιλοστήν φορὰν. Οὔτε συμβουλὴς ἀκούτε,  
εἰς τίποτα. Στ' ἄλλον θὰ ἔξω λουθαῖτε  
νὰ μοῦ στέλνετε δεκαπέντε ποιήματα τῇ βδο-  
μάδι κ' ἐγὼ δὲν θὰ τὰ ἐγκρίω. — Ἀγγ. Κα-  
φέτας. Ἡ «Ἀπιστὴ ἀγάπη» σας ἐνεκρίθη. —  
Τὸ «Στὰ περιβολία» κ. Νελ. ἡ Φαῦλλε,  
ἐντελὴ; ἀνοῦσιον καὶ χωρὶς καμμίαν ὑπόθεσι.  
Καμμία δικαιοσύνη νὰ γραφῇ — Ἰ. Παδοῆν.  
Ἐάν μετ' ἡ μεγαλυτέραν προσοχὴν ἐδωβοῦσας  
τὸς «Σημειώσεις» πρὶν μετ' ἡ διαμαρτυρήσῃ  
θὰ ἐβλάπεται ὅτι «ὁ κ. κ. Ἀρχισυντάκτης»  
«μερμῆ» δι' ὑμᾶς ὅπως καὶ δι' ὅλους καὶ  
σὺς ἐπαναλαβάνετε ὅτι τὰ ἔσας σας δὲν ἐνε-  
κρίθησαν. — Ἀλ. Ἀργυρίου. Τὸ «Ἐνα Διού-  
γι» ἐκρίθη. Γράψετε ὅ,τι μετ' ἡ περισσοτέ-  
ραν ἐπιμέλειαν ὕψους. — Σταυράκη. Τίποτε τὸ  
σοιτὸ στὸ στίγνός σας. Οὔτε νόημα. εἰς ὁιο-  
καταλὴξ α. οὔτε μέτρον. Προσέχτε. Τὸσον  
καρὸ τὸν ἑαυτοῦ «Μὴ γράψετε ρωμαντι-  
κά. Γὰρ νὰ εἶναι καλὸ ἕνα τέτοιο κομμάτι  
πρέπει νὰ εἶναι ἐκχωριστὸ ἀπὸ τὰ θέματα  
τῶν ἄλλων καὶ μετ' ἡ διατύπωσι καλὴ. Ἀκρι-  
βῶς λοιπὸν ἔα τέτοιο κομμάτι δημοσιεύσῃ  
στὸ φύλλο ὅσα καὶ ὅσοι ἐνδιαφέρονται ἂς τὸ  
πρὸςέχουν. Εἶναι τοῦ κ. Ν. Ζουρδῆ ἀπὸ τὸ  
Κτ' — Κ. Μακρόν. Ὁ «Θ. ν. τ. σ. τοῦ Πολλῆ-  
καριῶ» δὲν θὰ ἐγκριθῇ διότι εἶναι γραμμέ-  
νος καὶ στῆς δὲν μετ' ἡ τὸν χαρτὸν τὸ «Τὸ  
ἀλ-πὸν τῇ ἐποχῇ» τοῦ κ. Ἰ. Δ. Παδ. ἐν  
εἶναι δημοσιεύσιμο — Ζαχαρούσαν. Τὸ ποιήμα  
σας «Χιροκαμένη» μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸ ἄλ-  
λ' ὅσα τὰς ψυχολογικὰς πολιτικὰς στιγμὰς  
πού διερχόμεθα τώρα εἶναι ἀσύμφορος διὰ  
τὰ λαϊκὰ πνεύματα ἢ δημοσιεύσας τοιούτων  
ποιημάτων. — Π. Βασιλείου. Πολλὰ ἐλαττώμα-  
τα ὁ στίχος σας. Θέλει ἀκόμα πολὺ δουλεψί-  
μα. — Τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ τῆς Ἀγγλίδος καὶ  
τοῦ... νοσηταῖο, γνωστότατο κ. Κ. Μακρόν.  
— Φ. Σκούρας. Τὸ «Ἰῆσος» ἐνεκρίθη. — Ν. Πα-  
παγιωργακόπουλον. Ἀπὸ τὴν ἐσοδείαν τῆς  
ἑβδομάδος αὐτῆς σας ἐνέκρινε τῆς Γ. Γυνά-  
δες τοῦ Φιλίου.

Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

## ΑΠΙΣΤΗ ΑΓΑΠΗ

Σὰν εἶα ὄνειρο σβυστὸ μὲν τὴν ψυχὴ σὲ φέρεω  
ὅ! ἀπιστὴ ἀγάπη μου παλὰ!  
καὶ στὸν πικρὸ σου λογισμό ἀπεισιμὸς γέγρα-  
στὴ σκοτεινὴ τῆς θλίψης τῇ φωλιά.

Ὅτ' ἂν μιὰν ἀνοιξὴ εἰσοίσεις, διαβατικὴ, πού πάει...  
δταν μὴ πῆρες, φεύοντας, μαζὶ  
τῆς Ναιότη: τὰ τ' ἀνταφύλλα, μετ' ἡ ζωῆς τὸ Μῆν,  
τῇ μαγικῇ τοῦ Ἑρωτος πνεύ!

Κι' εἰσοίσεις ἀνοιξὴ φαῖδρὴ πού, ἀλλομένο, τὰ  
στὸ γύρισμα, δὲ φέρονται εἰς καὶ. [χρόνια,  
Μετ' ἡ τὴν ψυχὴ μου, Ἀγάπη μου, σὲ μαρτυρῇ ἢ  
ἢ χεῖμωνιὰ τοῦ πόθου μου, πικρὴ! [αἰδῶνα  
Ἀθῆναι Ἀγγ. Δ. Καφέτας

## ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΟΡΙ ἢ ΚΟΡΙΤΣΙ;

Ἐνας Ἀμερικανὸς, ὁ κ. Ἐδουάρδος Ρίς,  
ἀπὸ τὴν Νεὴν Ὑόρκην, ἀπευθύνθη πρὸς τὸν  
εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ δ' ἂν νὰ καθορίσῃ διὰ  
τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ τὸ φύλον τοῦ τέκνου τὸ  
ὁποῖον ἔφερε εἰς τὸν κόσμον ἡ γυναίκα τοῦ  
τῇ 12ην Ἀβ. ὕστου!

Οἱ οὐγγεῖ Ρίς, ἔχοντες κάβα λόγον νὰ πι-  
στύουν ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ ἦτο ἀρσενικόν, ἀ-  
νήγγελλον εἰς τοὺς φίλους των τὴν γέννησιν  
ἑνὸς ἀγόριου. Ἐπειὰ ἀπὸ μερικοὺς ἡμέρας  
προσελήλυθ' εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των μιὰ ντα-  
νιὰ, ὅταν ὁ ὅσις ἡ κυρία Ρίς τῆς εἶπε νὰ κά-  
νῃ ἕνα ὑπαισι «τοῦ μικροῦ» αὐτοῦ τῆς ἀνήγ-  
γυσε, ὅτι τὸ παιδί ἦταν... κορίτσι!

Οἱ γονεῖς εἶνε ἐντελὲς πεπεισμένοι ὅτι τὸ  
παιδί των δταν ἐγεννήθη ἦταν ἀγόρι! Τί νὰ  
συνέβῃ ἄρα;

Ἡ Μαῖα

## ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Σὰς ἀγαπῶ πολύ. Διὲς ἔχω πιά δυνάμεις καὶ  
αἰσθάνομαι ὅτι θὸ παραδοθῶ τελείως σὲ σὰς  
τὴν πρώτην φοράν πενὶ τὰ προσπαθῆσαι νὰ με  
κατακρίσῃτε. Καὶ τί ἄσχημον ποῦ θᾶταν ! !  
Ὁ φτωχὸς μου ὁ Λούης μ' ἀγαπᾷ τόσο πολύ !  
Εἶπε τόσο καλός, ἐργάζεται τόσο γιὰ μένα !  
Τί εἰμαι ἐγὼ γιὰ ἄνθρωπον ὅπως σεῖς ;  
Μιά ἰδιοτροπία, μιὰ φαντασία πού κατὰ βί-  
θος δὲν σὰς πολυμέλλει γι' αὐτήν, ἐνῶ ἐγὼ  
εἰμαι τὸ πᾶν γιὰ τὸν Λούη μου, πού μόνο  
ἐμένα ἔχει νὰ ἀγαπᾷ. Ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τὸ  
μάθῃ ποτέ, θὰ πεθάνω ἀπὸ τὴ θλίψι μου, ἂν

“Υπάρχουν πολλοί τρόποι άγίας; και ή λεπτομέρεια τους, τόσο λεπτεπίλεπτες και λιγο ψυχολογημέναι, ε'στου τής αλοθανόμαστε άλλα λαμβάνουν μέσα μας και δέν έχουμε την ικανότητα νά τούς δώσουμε μορφή και νά τούς εξωτερικεύσουμε. Απ' όλους όμως αυτούς τ' ύς τροποίς είνε μερικοί πού φανίνουν, πώς ελπίσονται άπό πραγματική άγίτη, κι' όμως ένας μόνο άληθινός ύπάρχει. Οί άλλοι είνε ψεύτικοι και μειάζουν τόσο μέ τόν μόνο άληθινό πού δέν μπορούν νά τούς ξεχωρίσουν· σέ μία τέτοια πλινή πέφτετε· και σ' ύ. Υπάρχουν γυναίκες πού αγαπούν άπό οικτο, άπό συνήθεια, άπό φιλοδ ξία, άπό ξήλο πρὸς τήν άγάτη, άλλά μόνο στην άγάτη, και χλίια δυό άλλα. Υπάρχουν γυναίκες, μέ τό μυκλό παρρησιόμνο άπ' τό ρωμανικά μυθιοιστήματα· τής; παληρά; σχολής; πού σήμερα καταδικάζονται για τί δέν έστυλίζυν μιστάς μας είκόνες ζωντανές και παρμένες άπό τή ζωή άλλα ύπρόβολικες μέ αιδήματα πού κανείς άπό μας τώρα δέν μ' ερί ν' δοκιμάσει, ύπάρχουν γυναίκες πού θέλοντας νά β'θιστούν κι' αυτές στο πέλαος τής άγίας και νά ήσουν μία οισθητική ζωή περιπτειώδη; άγαπούνε τόν πρώτο άνθρωπο πού θ' έβρεθ' ύπ'εστώ τους και τόν μεταχειρίζονται για όργανο του σ'απ'ού τους. Θέλουν νά άγαπούν, θέλουν νά προσκλήντ' έρωτευμένες και νά παρνούν στην ζωή τους σόν μία άνωσίδα άπό θλίψη, μέ έμποδια άνυπέρβλητα· και... φανταστικά. Κι' ε'πίσσουν παγματικά και νομίζ' υν πώς κι' αυτό, ή ίδιος άγαπούν, χωρίς όμως νά νομίζουν πώς αλλοτρίοιτα γελούν τίν' ίδιο τόν έσώτ' τους. Και ό α' θρηπός έκείνος π' ύ παλ' είνε τό ρόλο του όργινο· σ' αυτή τή μέν τους, πολλές φορές είνε διαστειγμένος. Γιατί ή έρωμένη του δέν αγαπ' ύτεν, άλλα τήν άγάτη τή δικιά της. Θέλει ν' είνε έρωτευμένη μέ κάποιον. Αυτός ό κάποιος τής; είνε άδύφρο αν είνε άιχημος ή βλάκας, τής είνε έδιωφορο άν κ'ονη νά τόν δ'η μία δολοκλήρη ύμνηδα, φθάνει πού ικανοποιήτ' ύ πάθος της. Καταλαβαίνεις λοιπόν άγαπημένη μου μικρούλα; Έγώ δέ θ'λω νά μ' άγαπ' έσαι κι' επειδή ν' υίζω—μή θ'μώνεις; και μη μαζεύεις τά χαλάνια σου—δ'ι άρχίζει νά γίνεται κ'ίτε τέτοιο, θ'έλω μέ κάθε τρόπο νά τ' έμποδώσω. Ας άφ' υμα τά όβέρια αυτά προγράμματα π' ύ δέ μ' ρούν νά μ'ας ικανοποιήσουν. Δέ θ'λω νά άγαπ' κι' γι' αυτό νά μέ νομίζεις καλλίτερο, έξυπνότερο και ώμορφότερο από όλους. Ό λω νά μέ κρίνεις άμωρόληπτα, νά β'έπεις πώς έγώ ε'ιμ' ό καλλίτερος κι' ό πιο ώμορφος και γι' αυτό ν' μ' άγαπ'! Πρὸς Θεόν. Ποτέ νά μή λάβ' ή άγάτη μας τήν έν' έν' ε'ς οισθήματος πού διαρκεί. Ποτέ μή διαστάσεις νά μ' άφίσης επειδή θά σου πρ' έσ'ήρωσ' ίτεο και τύψεις. Ό έρως είνε άπύλητη τέχ' και δέν έχει καμμία σχέση μέ τή λογική. Τον σιγαλή π' ύ θ'ι συναντήσης κάποιον άλλον, π' ύ θ'ι προσαρμόζεται περισσότερο σ' ύ γούστα σου, πού θ' είνε π' ύ έξ' υνος και π' ύ έρωτος από μένα, πρ'έπει, σέ παρακαλώ—τ' άκ' υς;—πρ'έπει νά μ' άφίσης χωρίς ό εκκεφθής· είσαι· άλλο. Και τότε θά είμαι κι' έγώ περήφανος και θ'άχω τό δικαίωμα νά έρω πώς όπον καιρό σέ κράτηρα κοντά μου, μέ κράτηρα από γοητεία κι' από τήν τέχνη του. Τί νά τό κάνω άν ν' μ' άγαπ'· έπαδή λυάσαι νά μ' άφίσης; Όχι! Ν' άγαπ' έμένα δολοκλήρο, τήν ύπαρξή μου, τήν ύπόστασή μου,

Ἐπειτα, ἀκούστε μὲν κ. Ζ κ: τώρα μὲ γου-  
τάρετε λιγάκι, τὸ πιστεῖτε ἄλλὰ τὸ γούστο  
αὐτὸ εἶναι παροδόχ. Ἡ μεγάλης κερίας  
ἡ; ὁποῖες ἀγαπάτε, εἰ; συγχωροῦν γιὰ τὴν  
κονφ'ς, γιὰ τὸν οὐλοῦν ἐμμορφα, γιὰ τὴν  
ἐρουν, εἰσι μὲν εἰπαν, πολλὰ πρᾶγματα ἐνφ  
γὼ ποτὲ δὲν ἔχω μάθει. Ἐγὼ εἶμαι μὴ τα-  
ταίνῃ, ἀνέξερη. πὺ ἔξω μονάχα ἐνα' πῶ-  
α σὰς ἀγαπῶ βαθιά. Ἐρετε τί λέω μόνῃ  
μου, τὴν νύχτα θιαν δὲν κοιμώμαι καὶ πᾶς  
εἰομαι αὐτὸ πὺ μὲν ζητᾶτε; «Ὁ κ. Ζάκ  
ἐν μ' ἀγαπᾷ ἀληθινά, μοναχὰ εἰπεὶν τοῦ  
αντιστόκου περισσότερο ἄπ' τῆς ἄλλης γυ-  
αίης πὺ εἶχει κυνηγήσει ὡς τώρα, μόλις μ'  
ποκτήσει, θὰ μείνῃ ἱκανοποιημένος. Δὲ μὲ  
ἐλπει παρὰ ἀπὸ ἐγώτου». Ἡ ἰδὴ ἀκούει

Πρωτοχρονιά 192 ..

1 Ἰανουαρίου 192 ..

Δὲν εἶμαι θυρωμένος μαζί σου. Αὐτημένος μονάχι. Μου πληγώσες τὴν ὑπερηφάνειά μου. μ' ἔκοτρελίσες στὸν ἐξυτό μου καὶ στὸν ἐ-  
αυτο σου, μ' ἐξευτέλισες καὶ μ' ἔουρες μπρο-  
στά σου. Τὴ σιγὴ μὴ ἐκίνησέ με λυπόμουνι γὰρ  
τὴ δὲν ἔφερεις, παρ' ὅλην τὴν ἀγία σου, τὴν  
τὴν κίταστροφί, πού ἐφερνς μέσα μου. Εἶ-  
ναι ἀλήθεια λοιπὸν ὅτι τὸ χειρότερο κακὸ τὸ  
παθίαιουμε πάντα ἀπὸ τὸ πρόσωπο πὺ μᾶς  
ἀγαπάει. Ἄν γονατίσῃς στὰ πόδια μου, ἂν  
χύσεις τόσα δάκρυα μετάνοιας, ὅσα δάκρυα  
πίκρας καὶ ἀπ'ελπίδιας ἔχῃς ἀπὸ μ' ἐμπε-  
στα σου σιγίγωνα τὰ δόνη, ἂν κλάψῃς ὅπως  
ἐκλάψα ἐὼ ὕστερα μ' ἀνοφυλῆτὰ ἀπὸξω ἀπὸ  
τὸ σπίτι σου, δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ ξινασ-  
τώσῃς ποτὲ ἐκεῖνον πὺν γράμμις μέσα στὴν  
ψυχὴ μου. Τὰ δάκρυά μου πὺν κύλισαν στους  
ὄφ' μου καὶ γιὰ τὰ ὅποια δὲν ντρέπομαι καὶ  
θ' ὀλοῦ, στὰ χαιρῶ. Εἶνε τὸ ὁρὸ μου. Κι  
ἐὼ τοῦλάχιστον ἐλπίξω νὰ τὸ δεχθῇς γιατί  
ἐὼν ἡ ἴδια μονάχι σὺ τὰ προκαλεῖς. Μὰ  
τὰ δάκρυα αὐτὰ μᾶς χωρίζουν πιά ἀνεπανο-  
ρθωτὰ γι' αὐτὸ κ' ἀφῆνι νὰ κρηλιασθῇ στὸ  
γράμμα μου ἐντό, ποτιζμένο καὶ μ' ἄλλα δά-  
κρυα, ὁ δυστυχισμένος ἐνός μου ἀκόμα μὴ  
φρόσ. Εἶναι Πρωτοχρονιά.

“Ολοι γελοῦν· καὶ εἶνε εὐθυμοὶ καὶ μόνο  
ἐγὼ κάθωμαι μόνος κλεισμένος στὴν χίμαρα  
μου καὶ κλαίω. Κλαίω ἐπένε, τὸν ἑαυτοῦ μου,  
τὴν ἀγπὴν μας καὶ τὰ ὄνειρά μας. Συλλογι-  
ζομαι πῶς κατὰστροφες, τὴν εὐτυχία μας μὲ  
τὰ ἴδια σου τὰ φέριμα Ἰσως δὲν μπορεῖς ν’  
ἀντιληφθῇς· τὴ βαρεία προσβολὴ πού μ’ ἔκανε  
καὶ νὰ σου φαίνομαι ὑπερβολικὸς. Μακάρι !  
Γιὰτὶ ἄλλο ὧς πρέπει νὰ αἰσθανθῇς, τίρεις  
πὺν νὰ μὴ σ’ ἀφίνουν οὐτε λεπτοὶ ἥσανη. Τὸ  
γάμμα μου αὐτὸ φ ββαίαι νὰ τὸ ἑναδιαβά-  
σω καὶ ἴσως γιὰτὶ θ’ ἀπορήσω μὲ τὸν ἑαυτοῦ  
μου πῶς ἔχω φτάσει στὸ σημεῖο αὐτὸ τῆ,  
ταπεινώσω. Μ’ ἀρέσει νὰ σοῦ ἀνοίγω τώρα  
τὴν ψυχὴ μου καὶ νὰ στὴν ξεδιπλώω, ἔτσι,  
ὅπως ἀρεθῶς· βοιάκεται μὰ ὅσο ὅστερ’ ἀπὸ  
τὸ πλῆτος πρὺν μοῦδωσες καὶ μὲ συγχώρη  
ἀν κάποτε προσφέρομαι λίγο.. ( Ἀκολουθεῖ

Μη δυσασθηθῆτε καθόλου μαζύ μου. Ὁ  
πόνος πὺν σὰς προξενῶ μὲ ὀλίβει περισσότερον  
ἢ πὺν κάθε ἄλλο πράγμα. ἄλλὰ οἷς ζητῶ συγ-  
γνώμην, γιὰτί κι' ἐγὼ ὑποφέρω πολὺ.

Ἐν τοῖς τοῖς, οὕς καθίσταται, διατηρήσατε  
γὰρ μέγα μὴ στοργικὴ ἀνάμνησις· οὕς ἀγα-  
ποῦσα πολὺ, ποθοῦσα νὰ γίνω δική σας καὶ  
θὰ οὕς συλλογίζομαι καὶ πρὸ ὑπερταστικῶν  
ἀσθενειῶν, θὰ μὲ ἐξάγει ἐξ ἑαυτοῦ. **Κ. Κροντηρᾶς**

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

НМЕРОМ

APIB.

Thine

IC 9-83

28646

200



# \* \* Ο ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ \* \*

## ● Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ●

Από του προηγούμενου φύλλου ο μέγας διαγωνισμός του «Παρθενώ» έλαβε νέαν ζων και προεκάλεσεν έντασιν της άμύλλης προς ανάδειξιν της ώραιότερης Έλληνίδος, εα- στην πολιν και συνεικίαν. Τι ψηφοδελτία, παρά το άνωμαλον της καταστάσεως και την άνησυχίαν και θλίψιν που έφερε εις την Έλ- ληνικην κοινωνίαν το έθνηκον άτύχημα της Σμύρνης, έξηκολούθησαν φθάνοντα κατά εκα- τοντάδας εις τα γραφεία μας. Τοúτο εινε μία έπί πλέον απόδειξις της μεγάλης επιτυχίας του διαγωνισμού μας. Δοτι πρώτην φοράν εις την Έλλάδα προεκηρύχθη τοιαύτης έκεί- σεως δημοφιής και με τσον μεγάλον ήρι- θμον υποψηφίων. Αλλά και πρώτην φοράν δι- δονται ως δώρα άντικειμενα τέχνης μεγάλης αξίας, κατασκευασμένα από δύο καλλιτεχνί- κος δόξας της Έλλάδος, όπως οι κ. κ. ΤΟΜ- ΠΡΟΣ και ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΣ. Και ύπερφηνευ μεθα δια τούτο, οι πρώτοι ή εις έκαινοτομήτα- μιν και έφωραμεν άναστάσειν εις τός συνή- θεις τετριμμένας μεθόδους διαγωνισμών των Έλληνικών περιοδικών, μέχρι του σημείου- ωςτε και τα διαγωνισμός, προκηρυσσόμενος υπό άλλων περιοδικών, να άπτυγχαν ή μέ- σεως και να θάπτεται υπό της άδιαφορίας του άναγνωστικού κοινού.

Η προθεσμία προς άποστολήν δελτίων λή- γει την Τετάρτην 26 Οκτωβρίου. Μέχρι της ήμερομηνίας αυτής θα έκδοθούν έκτώ φύλλα «Παρθενώ». Έπ' μένως θι ύπάρχη καιρός δι' όλους να έντείνοντο εις σήμερον- τος άνεργείας των προς έπιτυχίαν. Σημειώ- νομεν δε, χάριν των νέων ψηφοφόρων, ότι δικαίωμα συμμετοχής και υποβολής υποψη- φιώτητος δρίζεται από του σημερινού φύλλου το ποσόν των 100 ψήφων, όπως, ώστε μία νέα υποψήφιος να δύναται να συναγωνισθί- τός παλαιάς.

Επίσης αι διαγραφίσαι διότι δεν είχαν συγκεντρώσει άνω των 100 ψήφων, δύναται να επανέλθουν εις τον καταλογον ατέλλουσai συμπληρωματικώς ψήφους δι' α να φθάσουν το όρισθέν όριον των 100.

Η προ τοιη θα κατασκευασθί και θα δι- θή ως δώρον εις έκείνην που θα συγκεντρώσει τός περισσότερας ψήφους από όλις γενικώς, τας άλλας υποψηφίους, άνεξαργίτως πόλως ή συνεικίαν. Θα άπονεμηθί δε εις αυτήν, έκτός των άλλων δώρων και τιμών, και ο τίτλος της Βασιίσσης της Καλλονής. Ο αυ- τός τίτλος τίτλος θι άπονεμηθί και εις τός δύο άύεως έπομένως κατ' ήριθμόν ψήφων υποψηφίας, οτινες θα κερδίσουν τός δύο προσωπογραφίας, έκτελεσθησόμενας από τόν ζωγράφον κ. Μαθιόπουλον.

Αι υτόλοιτοι υποψήφιοι θι άνακηρυχθούν Βασιίσσαι πό'εων ή συνεικίαν, άναλ'ως των ψήφων που θα συγκεντρώσουν μέχρι της 26ης Οκτωβρίου, τα δώρα δε δι' αυτές όρί- ζονται κατωτέρω.

## ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μία προτομή υπό του γλύπτου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΜΠΡΟΥ, καθηγητού του Πολυτεχνείου, και δύο προσωπογραφίαι υπό του ζωγράφου κ. ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ.

4ον έως 400ον. — Διμοσίευσis της εικόνας εις τόν «Παρθενών». Έκτύλιωσις της εικό- νος αυτών εις πλούσιον λεύκωμα των ήμιο- τέρων Έλληνίδων και δωρεάν διανομή αυτού εις τας έκλεγεσόμενας Βιαιίσσας των Συνει- κιών. Χάραις της εικόνας αυτών έπί μετάλ- λου και δωρεάν άπονομή αυτού εις έκάστην Βασιίσσαν Συνεικίας.

## ΠΟΙΟΙ ΥΠΕΡΤΕΡΟΥΝ

### ΑΘΗΝΩΝ

- 1) Πόπη Ευδιά (Συνεικία Λεύκας) ψ. 4595
- 2) Αθηνά Διφνον (Σταθμός Λαρίσης) » 3337
- 3) Πόπη Βενετήρη (Κολωναίου) » 3235
- 4) Φωφό Λυμπεράκη (Άγ. Παντελ.) » 2525
- 5) Αίλα Γιαννάρου (Πλατ. Συντάγμ.) » 1865
- 6) Φωφό Σηροταγάρου (Μεταξουργ.) » 706
- 7) Μαρία Κανάκη (Πλάκας) » 690
- 8) Έλλη Μπέη (Νεαπόλεως) » 641
- 9) Βαυβάρα Βισαλάκη (Νεαπόλεως) » 476
- 10) Έλίσσας Ένδρώνη (Πλάκας) » 454
- 11) Καίτη Κανακήρη (Άγ. Παύλου) » 445
- 12) Πόπη Μαραλά (Νεαπόλεως) » 440
- 13) Νίνα Πέσσα (Άγ. Παντελεήμον.) » 423
- 14) Δόλα Βισαλοπούλου (Κολωναίου) » 422
- 15) Μαρία Τσισάκη (Παλ. Άγοράς) » 415
- 16) Μαριάννα Λίζου (Άγ. Παύλου) » 403
- 17) Εύθυμία Τσαμένη (Τσιτζίφιδες) » 402

- 18) Κατίνα Ζοβα (Βάθης) » 385
- 19) Angeliqne Peyret (Έξοχαίων) » 380
- 20) Έλενη Τογκη (Μεταξουργεία) » 362
- 21) Φανή Μιχοπούλου (Άγίου Λουκά) » 357
- 22) Πατρούλα Μπάνες (Παγκρατίου) » 352
- 23) Ρίτα Κοντολέων (Ρόβης) » 341
- 24) Αθηνά Κουκουλά (Πατισίων) » 332

### ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 1) Έλένη Αντωνοπούλου (Άγ. Σπυρ.) ψ. 1030
- 2) Ρ.δ. Κωνσταντινίδου (Άγ. Βασίλ.) » 714
- 3) Ούρανία Κουρεντζή (Άγ. Βασιλείου) » 490

### ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- 1) Τασία Καρατζέλη (Ίωαννίνων) ψ. 1385
- 2) Νίνα Μίργκαν (Πατρών) » 760
- 3) Έλένη Καρυτινού (Τοιπόλεως) » 666
- 4) Κούλα Νικηφοράκη (Χανίων) » 620
- 5) Άσχοιούλα Τσαμπάκη (Θεο)νίκης) » 587
- 6) Ρ.ζι Τυτάδου (Πατρών) » 524
- 7) Γίσα Μοάτσου (Χανίων) » 495
- 8) Βισαλίκη Τρέιτου (Τοιπόλεως) » 420
- 9) Κλεονίκη Άλιέως (Ίωαννίνων) » 410
- 10) Όλυμπία Στόγια (Άρτο) » 404
- 11) Ζωή Γαργαλάκη (Χαλκίδος) » 400
- 12) Κούλα Κουτρούνη (Άργους) » 370
- 13) Τασία Δουμάνη (Θεσσαλονίκης) » 321
- 14) Έλλας Παπαλή (Ζων) πόλεως) » 320

### ΑΘΗΝΩΝ

Άγγελουπούλου. — Σία Σταυροπούλου 127.  
Άγλου Κωνσταντινίου. — Σάσα Βάγια 198. Μα-  
ρίνα Άνδριάδη 105. Σμαρά Μιρούμη 103. Σο-  
φία Άνδριάδη 110. Μαρία Δόσκρη 105. Νίνα  
Παυλάκη 107.

Άγ. Μελίτιου. — Φωφό Μ. Γαλήνη 230  
Άγ. Παντελεήμονος. — Φωφό Λυμπεράκη 2525.  
Νίνα Μαρούνη 110. Νίνα Παρασκευοπούλου  
37. Νίνα Πέσσα 423.

Άγλου Παύλου. — Καίτη Κανακήρη 445. Μα-  
ριάννα Λίζου 403. Έλένη Σανελιάρου 130.  
Άγλας Τριδάς. — Άσχυρά Κωνσταντίνου 250  
Κατίνα Νανοπούλου 201.

Άσχοιούλα. — Μαργαρίτα 243  
Βάθης. — Κατίνα Ζοβα 385. Έλλη Δούρου  
286. Γωγώ Χριστογιώργη 213. Δούλα Κριεζή 140  
Βασιλικήν. — Μαχη Αλντή 157. Ζωή Κα-  
τσιάκη 167.

Βοτανικού. — Κική Νιγούλη 114. Σοφία Τσο-  
μα 201. Μαργαρίτα Γκούμα 107.

Γαργαρίνας. — Θεώνη Βουτιρά 122. Μίμια  
Βέγγου 156.

Έξοχαίων. — Δίλνα Καραδάκη 221. Μαρία  
Βιδάλη 210. Angeliqne Peyret 380. Μαίρη  
Κοσμάτου 215. Μαρία Οικονομοπούλου 312.

Καλαμιώτου. — Αλεξάνδρ. Φαληρέα 180.  
Καλλιθέας. — Αθηνά Ζωγράφου 131. Έθαγγε-  
λτα Χατζηγεωργίου 110.

Κολωναίου. — Πόπη Βενετήρη 3285. Ζωζούλα  
Παναγιωτοπούλου 309. Θάλεια Γαγκα 111. Δό-  
λα Βασιλοπούλου 422.

Λέκας. — Αθηνά Ταρσούλη 125.  
Λεύκας. — Πόπη Ευδιά 4595.

Μεταξουργείας. — Εύθυμία Σηροταγάρου 112.  
Σάσα Πιτσιώτου 124. Σοφία Χλωρού 102.  
Πάρα Ρζαντιάκη 180. Φωφό Σηροταγάρου 706  
Άδριανη Μιχαλτσιάνου 114. Έλένη Τολγρη 362  
Μητροπόλεως. — Ζωή Χριστοφή 108. Άννα  
Καλαβάνη 124.

Νεαπόλεως. — Σάσα Βλάχου 112. Δίλα Καλο-  
γεροπούλου 120. Έλλη Μπέη 641. Έλένη Σα-  
ρη 241. Φανή Κασύρη 204. Πόπη Μωραΐτου  
440. Βαυβάρα Βασιλάκη 476. Καίτη Βαυβά 146

Όδος Πειραιώς. — Ζωή Τσιμινιάνη 201. Νίνα  
Γεωργαρίου 160. Άρτεμις Κωστοπούλου 140.

Παλ. Άγοράς. — Ασημίνα Καλλιόνη 109. Μα-  
ρία Τσισάκη 415.

Πατισίων. — Φανή Μιχοπούλου 357. Αθηνά  
Κουκουλά 332.

Παγκρατίου. — Αίσα Ταγμοπούλου 125. Έλλη  
Καρούσου 197. Πατρούλα Μπάνες 352.

Πετραλίων. — Έθηνια Αλμπίρτον 143. Κού-  
λα Ίωάννου 125.

Πεντακτίου. — Νίνα Κανακήρη 265  
Πιθαράδιν. — Κατίνα Ίατρού 260. Μαρίνα  
Ελάδα 103.

Πλάκας. — Έλένη Ζουκίου 147. Μαρία Κανά-  
κη 690. Έλισάβετ Άνδρώνη 454.

Πλατ. Συντάγματος. — Δίλα Γιαννάρου 1365. Τε-  
ριχόρη Παπαδοπούλου 120.

Πλατ. Κάνιγγος. — Έμμα Στρώσερη 135.  
Πλ. Κερτακού. — Δίς Γιαννιανάκη 108. Γιλάν-  
τις Παυλίδου 117. Φανή Γιαννάρου 141.

Προφήτου Δαυίδ. — Καίτη Φουντουκάκη 132.  
Προφήτου Ηλίου. — Φανή Μαρινάκη 200.

Ρόβης. — Ρίτα Κοντολέων 341.  
Σταθμού Λαρίσης. — Αθηνά Λάφου 3337.

ΦΑΛΗΡΩΝ. Τσιτζίφιδες. Εύθυμία Τσιμινιάνη 402

Ν. Φάληρον. — Έλένη Κωνσταντίνου 207. Κα-  
τίνα Γιαννάρου 105.  
Πλ. Φάληρον. — Αθηνά Άγγελή 218. Ντόρα  
Ταρσούλη 241. Μαίρη Γεωργαίου 160

## ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Άγλου Βασιλείου. — Ροδόθια Κωνσταντινίδου  
714. Ούρανία Δ. Κουρεντζή 450.

Άγλου Στυριδανός. — Ασημίνα Άποστολάκη  
157. Έλένη Αντωνοπούλου 1030

Γεφύρας. — Αθανασ. Βάχλας 150. Έλ. Μανερή 116.  
Διηγεώργη. — Καίτη Κοζή 125.

Εθαγγελιστείας. — Κική Πισσία 232.  
Πασσατιμάνι. — Έλένη Πισσία 156.

Πηγάδας. — Σανθούλα Κουρεντζή 124. Κορηλία  
Κοτσάνη 289.

Πραξιτέλους. — Δίς Διναράκη 135.  
Τουρκολλίμω. — Μαρίνα Κορναίου 154.

Υδραϊκή. — Έλένη Δοιδωριωτών 132.

## ΕΠΑΡΧΙΩΝ, Ν. ΧΩΡΩΝ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΡΓΟΥΣ. — Κούλα Κουτρούνη 370.  
ΑΙΓΙΝΗΣ. — Άννα Διμαντάρα 243. Άνδρο-  
νίκη Λαϊά 136.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ. — Άγγελος Καρβέλα 140.  
ΑΜΟΡΓΟΥ. — Μαργαρίτα Νικητίδου 132.

ΑΡΤΗΣ. — Πανωφία Ρούμπου 217. Θεοδώρα  
Μπαρτζοκα 103. Φιλομήλα Δίμα 134. Όλυμπία  
Στόγια 404.

ΑΙΓΙΟΥ. — Αμαλία Καραδάκη 211.  
ΒΟΛΟΥ. — Άρτα Κατασάνη 143. Zilda As-  
lan 131.

ΒΟΝΙΤΣΗΣ. — Λαμπρινή Άποστολάτου 131.  
ΓΚΙΟΥΜΟΥΑΤΖΙΝΗΣ. — Στίλλα Διηγεωργίου  
146. Χαρίκλεια Κασάνη 14

ΔΡΑΜΑΣ. — Φωτεινόλα Άρβανιτοπούλου 120.  
Μαριάνθη Πάγγου 260.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ. — Κα Δουλού Λαζίδου 132. Δίς  
Σοφία Ζελεχοβίτου 150.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. — Έθαγγελλα Μπασιάνη 126. Μα-  
ρία Τζωρτζάκη 107. Καλλιόπη Χαριτάκη 120.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. — Βικτωρία Καρανάου 109.  
Τασούλα Κογκου 116. Αριάδνη Θεοδωρίδου 108.

Βατα Κεφαλά 105. Άσχοιούλα Τσαμπάκη 587.  
Τασία Δουμάνη 321. Καίτη Νικολάου 110.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. — Κλεονίκη Άλιέως 410. Έριφι-  
λη Ρούβαλη 201. Σοφία Κιούρη 121. Πηνελόπη  
Αδάμρου 125. Τασία Καρατζέλη 1385. Παρα-  
σκευοίλα Χαντζαροπούλου 106.

ΚΑΒΑΛΑΣ. — Πόπη Όθωναλου 112. Μαριτίτα  
Ρηγαϊνή 127. Νίνα Μαρούλη 210.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ. — Χαρίκλεια Νικολάου 187. Μαρί-  
Κοσμά 150.

ΚΑΛΑΜΩΝ. — Άναστασία Μαρινίδου 140. Οέ-  
ρανία Σπανού 201. Έλένη Μασουρίδου 180.

ΚΙΑΤΟΥ. — Ασημίνα Καραβέλα 260.  
ΚΟΡΙΝΘΟΥ. — Χαρίκλεια Τσίρου 103. Έλευθα-  
ρία Γεωργοπούλου 140. Κούλα Νικολαΐδου 102.

ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ. — Κούλα Ραμνούρη 105.  
ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ. — Έλλας Παπαλά 320. Μαρίνα  
Γεωργοπούλου 280. Χαρίκλεια Βονιατζή 102.

ΛΑΜΙΑΣ. — Νίνα Κοριαβίτου 109. Χαρίκλεια  
Σκηβατιώτου 132. Έλένη Γιαννακογιώγου 184.

ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ. — Μαρίνα Καλογιάννη 108. Χρυ-  
σοίλα Βροντίση 116.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ. — Έλένη Γαϊτανάκη 103  
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ. — Τάλχη Ροντήρη 116. Μαρία  
Παπαγιολάνη 131.

Ν. ΥΟΡΚΗΣ. — Ρίτα Πιτσιώλη 154. B. Fowl 103  
ΣΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ. — Άγγελική Γραντζή 102. Έ-  
λένη Ταγνάρη 126. Φωτεινά Γεωργοπούλου 105.

ΠΑΤΡΩΝ. — Χρηστίνα Παπαμιχοπούλου 196.  
Βάσα Παπαδάκη 125. Νίνα Μίργκαν 760. Γιώτα  
Γιαννοπούλου 175. Χαρ. Γεωργιάδου 105. Ρίτα  
Τυπάδου 524.

ΠΡΑΒΟΥ. — Αθηνά Κουκουτζή 169. Αλεχίτη  
Παράκη 108.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ. — Άρτεμις Τόλια 113. Αθηνούλα  
Ταγμοπούλου 105. Άννούλα Γινώνη 132.

ΠΡΟΣΩΤΕΙΑΝΗΣ. — Λαμπρινή Φωμά 105. Φρό-  
σα Βοζιμιονίου 125.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ. — Χρυσανθή Παττακού 134. Α-  
θηνά Μυλωνάκη 117.

ΣΕΡΡΩΝ. — Χρυσή Τσιτζίφιδες 104. Αίσα Σαράκη 104.  
ΣΠΑΡΤΗΣ. — Έλισάβετ Καρβέλα 163.

ΣΤΡΟΒΙΛΙΟΥ. — Αθανασία Καρανάου 109.  
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. — Δοκία Βοφειοπούλου 200.  
Άσημίνα Λαζαροπούλου 201. Δίλα Πατριάκη  
156. Αθανασία Μπινιάκη 245. Καίτη Στεφανο-  
πούλου 137. Έλένη Καρατινίου 666. Βασιλίκη  
Τσίριου 420.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ. — Άγγελική Σατιζέγλου 105. Ζωή  
Γεωργιάδου 400. Μαρίνα Κόλλια 109.

ΧΑΝΙΩΝ. — Έλισάβετ Σπανδάγου 166. Τάσα  
Μοάτσου 495. Κούλα Νικηφοράκη 520.





ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΡΩΣΕΙΣ

## ΟΙΚΟΣ ΠΙΣΤΩΝ, ΟΙΚΟΣ .. ΑΠΙΣΤΩΝ

Ντάν ! Ντάν ! Και οι πιστοί προσεύχονται. Ο κύριος Παντελής, ένας κοινωνικός άνθρωπος, που τον έχει πλημμυρίσει η ευσέβεια, δεν λείπει απ' την εκκλησία. Αυτή είναι η μόνη του παρηγορία, της περασμένης ύστατης ζωής του. Γιατί κάθε άνθρωπος, που έχει κάνει πολλά σφάλματα του, κυττάζει να τα εξαλείψει με την ευσέβεια που προσθέτει στα υπόλοιπα γρόνια του. Αυτό είναι γωόν.



Α' άνθρωπος που πηγαίνει στην εκκλησία έχει υποπτο παραλήν Μπαϊνοντοσ λουπν μέτα, πήρε ένα κρεμ και άφαι το άναψε κίθη σε σε μία γωνία κι άκουγς τη λειτουργία.

Μετά δέκα λεπτά όμως ου έβηκε κάτι. Από πίσω του άκουσε κάτι ψιθιρισμ ύς πύ τον νεύρισαν. Αυτά το ίδια λόγια όταν τάλαγε αυτός σά νειά ά του κι έύριζε άλλους γεροντοτερονς. Αυτά έχει ο κόσμος. Γέρζει το κεφάλι του και βρεπει ένα νεαρό ζευγάρι να συν μιλή. Δεν μπόρεσε να βασταίξη το θυμό του.

— Παρακλώ, κύριε όταν, θ' έλες να συζητήσετε να πατε έξω.

Αυτοί όμως ουτ' καν προσέξαν στις παρατηρήσεις του κυρ Παντελή εξακολουθούσανε τη συζητησί τους.

—Το βράδυ θα είσαι στο Ντορέ !

—Άγιος ο Θεός, άγιος Ισχυρός, άγιος ... άκουγτανε η φωνή του τρώος.

—Ναι ! ίατη μου ! Θα πώ του συζύγου μου ότι θαρθώ στον έταρινό.

—Φίλες, όμως ότι είσαι πολύ πιστή.

—Σε συζύγο μου ;

—Όχι, στο Θεό !

—Ποιό Θεό !

—Τών έωτευμένων !

—Ο κύρ Παντελής έκανε το σταυρό του.

—Όχι έδώ ! στασου πρώτα να πάμε έξω !

—Η δασποιίς κάνει το σταυρό της επιδικτικά, και με τάλιο σφίγγει το χέρι του έρωμένου της.

—Σε βλέπουνε, Γιώργο.

—Ποιός ! ή εικόνες ;

—Ο κύρ Παντελής μη ύποφύροντας να βλέπη το φως της περασμένης του άτιμίας, προχώρησε κατ' το ίσο με το σκαπό να άναφίξη στον Ιερέα τα έκτροπα που συμβαίνουν. Τραβίει την κουρτίνα και μπαίνει μέσα.

—Δυό λόγια, σε βασιμώτατε !

—Άμέσως τέκνον μου !

Τα μάτια του όμως πέσανε στο μέσα διαμέρισμα. Του ήρθε ταμπλάς. Ο δικοκονοφίλος κάτ'α. Κάνει έτσι και βλέπει την ύπρητρία τ'.

—Μα... πατά μου, τί συμβαίνει έχει μέσα ;

—Α ! ο παπα Γιάννης δίνει αντί... δώρον.

Ο κύρ Παντελής ήταν έξω φρενών. Βγαίνει από το Ιερό και πηγαίνει πάλι έχει πού ήτανε πριν. Δίπλα του όμως τώρα ήτανε μόνον ο νέος. Η έρωμένη του είχε φύγει.

—Σας παρακαλώ είνε πράγματα αυτά που συμβαίνουν δώ μέσα. Ραντεβύ στο Ντορέ μεσ' στον οίκον του Θεού

—Γιτί σά φαίνετι παράξενον. Έσείς γιατί έρχεσθε στην εκκλησία

—Για να προσευχηθώ !

—Και να εξιλεωθήτε συνάμα. Είθετε λοιπόν άναρτωλς.

—Ναι, αλλά μετανόησα.

—Έ ! τότε κι' έχω όταν γεράσω θα μετανοήσω.

—Σε ! σε ! σε ! φωνάζουν μερικοί τρεγγύρω

—Είρήνη ύ ύν ! άναφωνεί ο ψαλτης. Η λειτουργία τελειώνει. Και ο Θεός ίκανοποιήθη άρκ ύτως.

Π.Α.Μ

## ΕΧΕΙ Δ' ΚΗΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ...

Ο Γιώργος ο όποτος είχε ξενοχίσει εις τον χορόν του Βασιλέ, πηγαίνει εις το σπίτι του τα χαράματα, άκείναις δέ άκροποδητεί διά να μη τον άνοση ο πατέρας του.

Ο γέρον άκούσας θόρυβον έρωτά :

—Γιώργο έσύ αι ;

—Εγώ, πατέρα.

—Μα γιατί, παιδί μου, είσαι άργά ;

—Αργά, πατέρα... άκόμη δεν βνήκς ο ήλιος.

Astre Brillante

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

ΕΥΡΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΤΙΜΙΑ

## Ο ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ



ΔΙΣ ΝΙΤΣΑ ΠΑΥΛΑΚΗ (Άγ. Κωνσταντίνου)

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ Κ. Γ. ΠΗΣ

## ΘΑ ΦΥΓΗΣ !...

Θα φύγης ! και θα μ' άφίσης κακιά με τον άγίαυτο της καρδιάς μου πόνο ! Με τον πόνο 'καίτον που δώ κι' έρτά, χρόνια μου τον γένησε β' θιά μίσα σά απ' άρχα μου.

Θα φύγης ! και θα πέσης σ' άλλου γού άγκαλιά, σ' άγκαλιά που δέ σέ σέσσης ποτέ.

Θα φύγης ! κι' θ' άφίσης τη ντοχή μου καρδιά να κλαίη μέρα νυχτα γιά σένα ! γιά σένα, που σ' άγαπήσα περισσότερο ά ο καθε άλλο στο προσωπικό τουτο κόσμο...

Θα φύγης ! αλλά γιατί ; μήπως δέω δέ σ' άγάπη-α μ' όλη μου την καρδιά ; μήπως ποτέ σ' έδχησα ; μήπως γιά σένα τόσες φορές δεν έμνησ ; μήπως γιά σέ, το πάν δεν έδυσίασα ;

Θα φύγης ! ναι, το έξρω αλλά πού θα γύ ; ποτέ άνω από με θα σ' άγαπή η προσιόσ' έρω ; ποτα άλλη γλώσσα θα σου λέγει λόγια γλυκύερα λόγια από τη δική μου ;

Θα φύγης ! μα γιατί ; γιατί άφίσεις έμνη το φτωχό ! Ω ! ναί δέ τόξερα πως ο φτωχός δεν πρόπει ν' άγαπήση ! και τώρα δν μου το μαθαίνης !

Θα φύγης ! φύγε ! ένα μόνο θέλω να μάθω, θα μετανοήσης ποτέ γιά τη σκληρά άπηνιά σου ; θα θυμηθής κι' έμέ α όταν έξαφνα σ' άγνωστον την άγκαλιά θα βρεθής ; κι' όταν άγνωστον χάλα θα δεχθής ;

Θεο)ίκη

Ανδρέα Ι. Ζώντος

\*

## ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΜΑΣ

Άχ ! καλοναίρι κανιερό κι' αυτό το χρόνο μπήκς, δ' χω ; φε' δίχως νερο, καί φτος μες εύνης Μα μ' όλα τούτα τα καλά, μες βρήκς μ' άλλα κριματα μες βρήκς με μισά φιλά τουτέστιν με... κοφίματα !

\*Αθήναι.

\*Αλέκος \*Αργυρίου

\*

## ΜΙΚΡΑ ΔΙΟΡΩΣΙΣ

Ο Πατέρας της Καίτης λέγει θονωμένος εις τήν νέον όπου της έξήτης την χείρα της. —Η κόρη ή δική μου δεν μπορεί ποτέ να γείνη δ'κή σου.

Και ο νέος του άπαντά :

—Παρακλώ ! Δεν την θέλω γιά κόρην μεν, αλλά γιά γυνίκα μ ν...

Καίτη Κανακέρη



Σε είκοσι χιλιόμετρα έξω απ' την Αθήνα συνεβήκε κατι.

Ένας χωρικός κατέβαινε απ' το δρόμο του Μανιδιού για νάρθη στη Αθήνα. Σ' όλο το δρόμο το ένα του ποδι δεν βαστούσε καλά το σώμα του. Ήτανε λίγο κουτσός. Αυτό όμως δεν τον ένοχλούσε σχεδόν καθόλου. Κρατώντας μια χονδρή μάγκι, υπαπεριπατούσε σαν να μην είχε τίποτα.

Όπου από βόρριο χιλιόμετρο άκουσε κάτι ύπερφωες φωνές σαν μωρού παιδιού. Σταθηκε για να βεβαιωθεί. Πραγματι απ' το περα μικρό ποταμι του Πιδοφυτη, ερχόντουσα στην κοή του κατι σαν στεναγμοί. Χωρίς να χαση άμέσως καιρό, πηδάει το διάφρογμα, και πατώντας μεσ' τα άμπέλια, πηγαίσε στην άκρη του πταμού.

Κάτω από μερικές άγριοτριανταφυλιές παρατήρησε μιν γυνίκα, σχεδόν ήλιγυνη. Μία και δυό τρέχει και την πλησιάζει.

Αυτή χωρίς να τον άνιληφθής, εξακολούθησε να κλαίη.

Ο χωρικός τη ρώτησε :

—Γιατί κλαίς παιδί μου.

Αυτή σήκωσε άποτομα το κεφάλι της, και μόλις είδε αυτον τον άγνωστο μπροστά της, άμέσως κύτταξε να κρηψί τη γύνια της, με τα πεσμένα κλωναρια της άγριοτριανταφυλιάς.

Ο χωρικός την ρώτησε πάλι :

—Γιατί κλαίς παιδί μου ;

Στη δεύτερη έρώτησι του άγνωστου, ή μικρη άπεφρασε ν' άπαντήση.

—Μ' είχς στείλει ο πατέρας μου να ποτίσω αυτό το γ' ύδαρι (δείχνοντας ένα γυϊδαρο που έβασκε πιο π'ρα) έδώ κάτω στ' ποτάμι. Αυτό όμως το άτιμο το ζώο δεν του άρεσε αυτό το μέρος που ήτανε πριν, κι' άρχισε να τρέχη προς τα κάτω, έγώ τή κυνηγούσα κι' αυτό έτρεχε, όπου μπηκε μέσα σε έξνη περιοχή. Άν έσως ένας φύλακας με είδε και με πλησίασε.

—Δεν μου λές κορίτσι μου γιατί ποτίζεις τ' άλογό σου έδώ μωύ λέγει.

—Ποιός είνε. Δεν πιστεύω ν' άπαγορεύεται, του άπαντώ έγώ.

—Αυτός άφαι με κύτταξε καλά καλά, άρχισε να γ'λαη, κι' άρπάζιντάς με, απ' τη μέση με φίλησε.

—Κι' γι' αυτό κλαίς ; με δίκονσε.

—Όχι ! αλλά... ύπερα...

—Καλά κι' έσύ δεν φώναζες ;

—Αν φώναζα λέει. Και πολύ μάλιστα.

—Και δεν φάνηκε κανένας ;

—Κανένας !

—Γιά φόβος τώρα ! Ίσως έρθει κανένας.

—Τώρα είνε άργά !

—Λεγε ! Μα για φωνάζετε.

Κοι το κορίτσι άρχισε να φωνάζη.

—Βοήθεια ! Βοήθεια !

Μα κανένας δεν φωνιότανε.

Αφού πιά ο χωρικός πείσθηκε ότι δεν ύπάρχει κανείς κίνδυνος, για να συλληφθής έ'σ' ύποφωρος, κάθησε δίπλα, κι' άφου κρυφτήκανε κι' οι δυό πίσω απ' της πικνές άγριοτριανταφυλιές, ο καλός Σαμαρείτης, έβρινη άντάξιος του προκατόχου του.

Το κορίτσι εξακολουθούσε να φωνάζη «βοήθεια».

—Τώρα κορίτσι μου μη φωνάζεις. Πείσθηκε ότι δεν ύπάρχει κίνδυνος να μ'ας συλλαβούν. Πιο περα ο γυϊδαρος έτρωγε χοιτάρι.

Ο ΓΡΕΓΟΡΙΟΣ

## ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΡΑΠΤΟΥ

—Εάν ο Θεός προτού πλάσθ τον άνθρωπον είχε θηαιουργήση τον ράπτην, ή Εύα δεν θα έτρωσε τον άπηγορευμένον καρπό.

\*Ιωάννινα

\*Χ. Νεγγίν

## Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

—Κωστήκη, έρωτά ο Ταγματάρχης, κύριος Νίκος τον μικρόν του υιόν. τί θα γείνη ; όταν θα μεγαλώσης ;

—Συνταγματάρχης πατέρα, άπαντά ο μικρός.

—Και γιατί, Κωστήκη ;

—Ο μικρός εις την έρώτησιν αυτην άπαντά : —Γιά να σε βάξω, μαμαλά, φυλακην, όταν με δέωνης.

\*Αθήναι

\*Ima Ven

Εις τα γραφεία μας ύπάρχουν όλοι οι τομοί τής : Ε' περιόδου του «Παρασού» και πωλούνται προς δ'ρχ. 30 ο έτήσιος τόμος.

\*Η Β' Περίοδος άποτελείται εκ τριών τόμων.

